

dei describendo misericordiam. Misericordia enim est aliena misericordia in nostro corde compassio. Cui concordat Damas. di. q. misericordia est tristitia in alicuius malis. Et Isid. li. ij. ethimol. dicit q. misericors a compassando aliene miserie vocabulum sortitus est. Rudes q. nullus potest misericordiam ad se habere. q. libet doleat de misericordia propria natura. non tamen sibi miseret nec compassatur proprie loquendo. cum compati sit cum alio pati. Iste autem qui patitur in corpore si sit in charitate et patienter sustinet magnum sibi meritum acquirit non tamen ex opere misericordie. sed ex virtute patientie ut est dictum sapientis dicentis. nullus miseretur suum prope loquendo. Sed inquam est sibi alienum ut quoniam caro se fecit alienam a spiritu recalcitrando sibi ac per hoc anima cadit in miseriam duplicem videlicet culpe et pene. Unde recte sapiens admonet spiritum ut misereatur anime sue subueniendo misericordie sue ne incidat in culpam. vel si incidit q. resurgat ne gehenne penam incurrat. Unde Aug. x. de ci. dei tractans verbum sapientis Misereatur anime sue dicit. Quodlibet opus misericordie si propter deum fiat sacrificium deo est. vnde si homo mundo moritur ut deo viuatur quoniam et hoc ad misericordiam pertinet sacrificium est. Cum etiam corpus nostrum temperantia castigamus. Si hoc quemadmodum debemus propter deum faciamus ut exhibeamus membra nostra arma iusticie deo sacrificium est. Hec Aug. De hac misericordia imprope sumpta dicit sapiens etiam alibi. Bene facie tue vir misericors. Proverb. xj. Per virum intelligitur portio superior anime que tunc bene facit anime quando miseret super miseria portio inferioris videlicet partis sensitivae cohibendo eam ne trahatur ad culpam et consequenter nec ad penam.

De eadem dominica. Sermo tertius.

Estote misericordes sicut pater vester misericors est. non lite iudicare et non iudicabimini. Luce vj. Dicit Aristoteli. i. j. metha. Humanum genus arte et ratione vivit. et quod homines vivunt ex arte. idem quilibet pater diligens filium docet eum artem meliorem quam novit et nullam subtilitatem in ea abscondit. Et hoc ideo facit ut filius per artem hanc nutriatur vel ipse in docendo sapiens videatur. quod dicit Aristoteli. ubi supra. Signum sapientis est posse docere. Ideo legitur Tob. iij. Honor habebis matri tue. Cum thobias mori debuit vocavit filium suum et docuit eum artes suas quas ipse novit quoniam vna fuit de honore matris. et ne dei obliuisceret quod alia fuit. si spiritus eius memoretur Tertio ne peccato presertiret. iter has tamen habuit vna subtilis ars per quam acquisit regnum celorum in spe quamvis non in re. et hec fuit misericordia per quam acquisit regnum dei. quod dicitur. De. rauen. ser. Ecce deus amore

pauperum vendit regnum. et ut illud omnes emere valeamus ipsum per fragmento panis exposuit. deus ergo excusare non emente valeret quem tanta vilitas venditoris accusat. Iohannes tobias hanc subtilis artem per quam in brevi magna lucraret docuit dicitur. Quamvis tunc poterit esto misericors. si multum tibi fuerit multum tribue. si pax. stude illud impartiri. quod dicitur. equo pro pro magno acquiret regnum. Sic et christus qui concessit se noiare patrem. Math. vj. cum dixit. Si orabitur pro nobis qui est in celis. habuit specialis artem. scilicet misericordiam quam didicit ab eterno. Et tamen hac virtute non est manifeste usus nisi cum de virginis fuit natus et extitit secundum Greg. proprium est sibi misereri et procurrere. qui ante solebat punire et procurrere. idem hanc artem videlicet misericordie tamen virtutem specialissimam docuit filios suos sanctos apostolos quos pro aliis dilexit cum dixit. Estote misericordes. In quibus verbis principaliter duo tangit. primo diuine miseracionis inuitationem. ibi. estote misericordes sicut pater vester. secundo humane iudicationis prohibitionem. ibi. nolite iudicare. Circa primum notandum. Holc. super lib. sap. lec. cxxvj. dicit q. misericordia domini fortis in homines est intensiue extensiue et duratiue. Intensiue quod proccit homini in peccato quod est tante malicie quod homo nullo modo posset pro se satisfacere. Ideo dicit. Anselm. li. ij. cur deus homo. c. vj. quod oportuit hominem deo dare aliquid maius cum eo. quod est deus ad satisfaciendum pro peccatis suis. Et constat quod homo nullo modo potuit facere. et ideo deus misericorditer est incarnatus. et ut pro homine satisfaceret factus est homo. Ideo etiam dicitur apostolus ad Titum. iij. Propter opus iusticie que fecimus nos sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit. Ista ergo misericordia fuit fortis intensiue. quod dicit philosophus. j. de celo. quod fortitudo potentie actiue terminatur per maximum in quod potest. vnde si aliqua potentia posset in aliquod duplum vel triplum vel quadruplum. et sic versus ad infinitum. illa potentia diceretur infinita intensiue. sed talis est misericordia dei. quod non est aliquod peccatum ita turpe vel malitiosum et deforme quin misericordia dei sit maior ad dimittendum. Ideo dicit beatus Augustinus. Qualis dei pietas quam nulla potest superare iniquitas vel impietas. Et Greg. sup. Ezech. Sicut scintilla in medio maris. sic omnis malitia ad misericordiam dei. Secundo misericordia dei est fortis in nos extensiue: et hoc potest dupliciter declarari. Primo a parte subiecti ipsius christi. Secundo ex parte obiecti hominis siue misericordie. A parte autem christi. sicut si aliquis omnibus vicinis suis riuulos concederet de fonte suo ut sibi inde facerent aqueductus pro suo libito magne foret sufficientie. Iste modo deus pater habens filium qui est verbum et fons omnis bonitatis. quia fons sapientie verbum dei in excelsis. Eccl. j. Misit enim eum in mundum et misit scaturiri

Dñica quinta post trinita.

de terra uirginalis ventris ut esset operosus et abundans oibus. pmissit cuilibet sibi facere rituum qñ oim iudeorū et gētiliū flagellatōi et crucifixiōi se dedit. et iō bñ dixit pluralit p pphetā. dabo vobis misericordias et miserebor vñ Hier. xliij. Secūdo apparet apte obiecti qd est hō cui de multiplici miseref. Reseruādo ut caueat. expectādo ut redeat. cōdonādo si peniteat. Ideo di. Aug. li. ij. cōfess. c. vij. Gfe tue deputo et misericordie q pcta mea tanq̄ glaciem soluisti. gfe tue deputo q̄cunq; nō feci mala. Idē Aug. di. itez. Largissima miscdia dei multis ac varijs modis se humane aie exhibet et impedit. Nā peccatorē patientē expectat. benigne ruocat. hilariter suscipit. plene ignoscit grām multiplicat. multiplicatā cōseruat. pseruatā r̄munerādo coronat. Et b. Bern. enumerat septē misericordias dei. Prima q̄ a multis peccatis me eripuit et in seculū positū me a multis custodiuit. Quis ei inq̄t nō videat q̄ sicut in multa cecidi. sic et in alta poterā incidisse nisi me oipotētis di misericordia pseruasset. Iō fateor et fatebor nisi dñs adiuuerit me paulominus cecidisset in omne pctm̄ aia mea. Secda misericordia q̄ peccabā et stabam in scelerib⁹ et tu abstinebas a verberib⁹ plongabā iniquitatem meā et tu plongasti pietatē. Tertia misericordia. q̄ ipse visitauit cor meū. et sic immutauit ut fierēt amara q̄ pri⁹ dulcia fuerūt. Quarta q̄ me penitentem misericorditer suscepisti. Quinta q̄ mihi tps penitēdi emēdandi viuēdi et ne recidiuū paterer auxiliū tribuisti. In his quinq; me a malis liberaisti. In alijs duabus misericordijs sequentib⁹ bona largiris. et ideo sexta misericordia ē. q̄ grām mihi pmerendi dedisti. Septima q̄ mihi spem obtinendi grām tribuisti. Hec Bern. Tertia miscdia di est fortis in hoies duratiue. q̄ q̄tūcūq; hō peccat si post infinita mala i fine tardissime penitē velit. recipit eū statū ytraq; de latrone cui tardissime et breuissime penitētē dictū ē. hodie mecū eris i paradiso Lu. xliij. Prop̄ qd di. b. Bern. sup. cañ. Oino ppl̄ māluetudinē q̄ i te p̄dicat currim⁹ p̄ te dñe ihu xpe audientes q̄ nō spernis paupem pctōrē et nō abhorres. Nō abhorruisti latronē penitētē nō lacrimātē peccatricē. nō chananeā supplicātē. nō dephēsam i adulterio. nō sedētē i teloneo. nō supplicātem publicanū. nō negātē discipulū. nō psecutorē discipuloz. nō ipos crucifixoꝝ tuos. h. ille. et Aug. De inq̄t misericors ē. pctā em̄ p̄donat. pueris patēs ē. sup pctōres donec p̄uertantē expectat. qñcūq; p̄uersi sūt eos benigne suscipit. Et notandū q̄ miscdia hois ad hoiem iuenit heu debilis et modica intensiue extēsiue. et duratiue. Intēsiue q̄ vit aliq̄s mod⁹ ad p̄patiendū cuicunq; repit. q̄ adimplet iā illud. ij.

Timo. iij. Erūt hoies seipos amātes. Extēsiue q̄ si aliq̄ sit cōpassio hois ad aliū aut forte ad p̄sanguineū. nō ad exneū. ad amicū et ad familiarē et nō vltra. iux illud Eccl. xvij. Di seratio hois ad primū suū. miscdia aut di sup oēm carnē. Cōtra qd dicit Hiero. ad demetria dē xginē. da paupib⁹. nō diuitib⁹. nō p̄pindē nō ad luxuriā s̄ ad necessitatē. Neci eis aliqd p̄sideres nisi paup̄tatē. laudēt te esurientia viscera nō eructantū opulēta cōiuita. Sicut qd est miserādū oñdit Amb. li. de offi. f. Sūt inq̄t qdā q̄ malūt miseria tacite egestat astrigi quā publica petitiōe cōfundi. hiq; sunt inuestigādi et ab occulta necessitate reseruandi ut p̄ h̄ amplius gaudeāt q̄ paup̄tati p̄sulūt et pudori. et Joh. Chryf. sup epla ad heb. Qui amico bñ facit plerūq; nō p̄pter deū benefacit. q̄ autē ignoto vtiq; p̄pter deū bñ facit. h. Chryf. Jē duratiue. q̄ miscdia hois nō durat diuiti⁹ q̄ diu hō cernit ocul. sicut porc⁹ compatit socio q̄ diu audit eū clamare. iō d̄ Ofec. vj. Misericordia v̄ra quasi nubes matutina et q̄si ros mane p̄trāsens. Nō sic docuit tobias filii suum. s̄ ait. quō poteris ita esto misericors. q. d. nō solū in p̄ntia paup̄is. s̄ etiā in absentia illi⁹ Tob. iij. et apls ad Colosse. iij. Induite vos sicut electi di scti et dilecti viscera misericordie Multi em̄ sermonib⁹ cōpatiunt. sed opib⁹ pauci. tñ de solis opib⁹ miscdie fit cōputatio i iudicio generali. sicut testat Petrus rauē. in tertio sermone. In regno celi coraz oib⁹ angel in p̄uentu resurgentiū. q̄ Abel pass⁹ sit. q̄ mū dū fuauit Noe. q̄ Abraam fidē fuauit Moyses legē tulit. q̄ Petrus resupin⁹ crucē ascendit de⁹ tacet. et clamat. qd paup̄ comedit. Esuriū et nō dedistis mihi manducare et. Ergo q̄ misericors est misericordia est digni⁹. Hec ille. Ideo hortat nos dñs ad misericordiam cum dicit. Estote misericordes sicut p̄ vester. i. deus misericors est. nō q̄titate s̄m glo. sed qualitate. ut sicut ip̄e misericors est i diuinis donis et vniuersaliē. sic nos misericordes esse debem⁹ in donis humanis et p̄ticulariter. q̄ creatura morte finibilis ad infinitatē virtutū nō potest contingere in hac vita. simus ergo misericordes imitatione ex quo nō possumus p̄fectione Et primo debet esse q̄libet misericors sibi ipsi. q̄ Aug. in li. enchiridion. iij. Qui vult ordinate elemosynā dare a se debz primū incipere et eā sibi primū dare. Est em̄ elemosyna op̄ misericordie. Et infra. qui x̄o diligit iniquitates et odit aiam suā nō est ei misericors sed crudelis Et idem Aug. de verbis domini. sm̄oe. vij. Quomodo misericors est alteri qui peruerse viuendo crudelis est sibi ipsi. Ideo quilibz impendat sibi ipsi misericordiam. peccatorum suorum contritiōe et confessionem per que saluet

animam. Est tamen notandum quilibet homo debet misereri anime sue in quatuor. Primo infirmam curando. Quandoque enim anima infirmam excusula. Nam in persona peccatoris dicit ps. vi. Misere mei domine quoniam infirmus sum. sic ergo est opus misericordie infirmum corporaliter visitare. et ad eius sanitate curam impedere. ita est opus de misericordie anime spiritualiter per contritionem et penitentiam sanare et sanitate eius a celesti medico implorare. sic fecit david in ps. Sana animam meam quod peccata tua. Secundo de misereri anime sue ipsam nudam vestiendo. Est enim opus misericordie nudam vestire. Esa. lviij. Cum propter peccata tua anima tua esse nuda a peccatis deus eam cum peccatis vestire et ornare. quod sic vestes ornant corpus et cooperiunt turpitudinem eius. sic virtutes ornant animam. De his vestimentis anime dicit Apoc. xviij. Beatus qui servat vestimenta sua ne nudus ambulet. et charitas que est regina virtutum operit multitudinem peccatorum. s. pe. iij. Tertio de misereri anime sue ipsam esuriere reficiendo. Non enim que anima patitur famem ubi dei. et tunc homo de procurare ubi dei legendo sacra scriptura vel accedo ad predicaciones. vñ ps. cvj. Animam esuriere satiavit bonis. Quarto de misereri anime sue captam concupiscentiarum laqueis redimendo. vel ne capiat temptationibus persuadendo. sic zara Tob. iij. mundas fuavi animam meam ab omni concupiscentia. Secundo de homo esse misericors primo que ad quatuor misericordias. Prima consistit in non iudicando. et hoc tangit cum dicit. nolite iudicare ut non iudicabimini. Ubi non dicit. Rober. sup lib. sap. lec. clxxviij. Sic impius est peccator que commisit peccata peccata excusare. ita virtuosus est valde peccata proximi non facilliter iudicare sed patienter aliquantulum excusare. considerantes communitatem fragilitatem conditionem. sinceram familiaritatem communione et vere pietatis exercitacionem. Primo enim communitatem fragilitatem que communitatem nos omnes erramus mouerent nos de aliquo ad excusandum et non facilliter iudicandum. Nam in vitaspa. dixit quidam senex li. iij. c. cxxxviiij. Non iudicet fornicator si castus es quoniam sibi lege peruaricari. Item que dixit. ne forniceris dixit etiam. non iudices. ibidem. c. cxi. Vir quidam factus cum quondam audiisset peccantem fleuit amare et dixit. Iste hodie et ego crastino. verumtamen quilibet que peccet ante te non iudices eum. iudica magis te ipsum peccatorem esse quam illum. Iohannes etiam dixit berni. super can. s. xli. Noli iudicare proximum. sed magis excusa intentionem si opus non possit. s. quod illud fecerit ex ignorantia vel ex surreptione vel ex casu. Secundo admonere nos de sincere familiaritatis communio ut saltem de amicis non credamus facilliter mala. nec etiam de platis vel etate pueris. Ubi Hiero. in epla ad rusticum. Non est facile malum de perfecta etate credendum quam vita preterita defendit et honorat vocabulum dignitatis. Et ponit exemplum de amico suo xenocrate. cum inquit quidam platoni dixisset quod dixerat de eo malum. Respondit

non esse sibi credibile quod nec ille quem tamen amabat eum non diligebat. Cumque narras dictum suum et se perbatum assereret. Nunquam xenocratez talia dixisse nisi expedire iudicasset. Tertio nos monere de non facilliter iudicem peccata aliorum vere pietatis exercitacio. pius est enim alienos defectus sine lesione iusticie quantum fieri potest excusare et famam proximorum quantum possibile est illibata seruare. quod dicit. Orige. sup Leui. xxxiij. Non vult te dominus si forte videaris peccatum fratris tui continue euolare ad publicum et proclamare passim et diulgare aliena peccata que esset vitiosum non corrigentis. sed infamatis. Iohannes dixerunt beati apostoli Symon et Judas. Nos innocentes absolue. nocentes vero perdere non decet propter quod dixit quidam senex in vitaspa. vbi s. c. cxxxviij. dictus pastor quem cum interrogauit frater dicens. Si video culpam fratris mei bonum est celare eam. qua inquit hora tegimus peccatum fratris nostri tegit etiam de nostrum. Et que hora prodiderimus culpam fratrum prodet et de nostram sibi. Secunda misericordia consistit in non condemnando cum dicit. nolite condemnare ut non condemnabimini. q. d. si ex humana fragilitate contingat forte vos quemque suspitiose iudicare nolite tamen condemnare. i. dignum aliquem damnatione deferre. Nam que hodie est peccator cras erit confessor eo quod facile est in oculis domini subito honestare pauperem. Eccl. xj. Quod tamen multi non aduertunt sed facilliter nunc illum. nunc alium condemnant. Iohannes in vitaspa. legis. ij. lib. c. xxviij. solebat dicere abbas Iohannes paruam sarcinam dimisimus. i. nosmetipsos reprehendere et grauem portare negligimus id est si nosmetipsos iustificemus et alios condemnemus. Ibidem etiam legis dum patres de multorum vita et rebus plurimis loquerentur abbas que prius tacebat. postea vero egressus tollens saccum impleuit eum arena et portauit eum in dorso suo. et iterum in alio pano paruo misit alteram arenam et portabat ante se. videntes autem ceteri patres requisierunt ab eo quod hoc esset. dixit. iste saccus que habet multam arenam peccata mea sunt quamplurima et ecce dimisi ea post dorsum meum nolens ea videre ut propter ipsas doleam vel plangam et pauca habet delicta fratris mei oculum ante posui et crucior in ipsis fratre condemnans. Sed non oportet sic iudicare. sed magis mea ante me ducere et de ipsis cogitare et rogare deum ut indulgeat mihi. Ad audiētes patres dixerunt. in veritate hec est via salutis. Tertia misericordia consistit in remittendo cum dicit. dimittite scilicet iniurias vobis illatas a proximis et dimittite vobis peccatum. iuxta illud Eccl. xvij. Relinque proximo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata tua soluentur. Quarta misericordia consistit in largiendo quam tangit cum dicit. date. s. temporalia et dabit vobis. s. bonum nature. fortune et glorie. De hoc refert Vincentius in specu. hist. li. xxxiij. c. v. quod vir dei Iohannes docus qui rex erat britonum dum esset in quo-

S dā loco noīe brachicū marnaro discipulo suo venit paup̄ et petiuit elemosynā q̄ p̄cepit suo vt vnicū quē habebat panē in duas ptes diuideret et paup̄i daret. **Q**uo facto nō multo post venit alter s̄l̄r elemosynā petēs. cui aliū panis q̄drantē dari iussit. terti⁹ x̄o venit et ei tertiu⁹ dari p̄cepit discipulo moleste ferēte et dicente. nō vis saltē vt nob̄ medietas panis fueſt? **N**oli inq̄t fili sollicitus esse d̄ cibo. **S**z memēto qd̄ d̄r date et dabit̄ vob̄. paup̄ inde vix recesserat venit quart⁹ egen⁹ cui relidū panis dari iussit. iterū discipulo murmurāte p̄fortauit eū in fide. vixq; s̄monē cōpleuit. **E**cce q̄ttuor nauicule s̄m numer⁹ paupey mittūt ei cibo et potu plene. **E**cce vnū et p̄mū p̄miū hoīm in m̄scōdium vicz augmētū tpaliū. et hec est mēsura bona q̄ dat paup̄i nō indigebit. **P**rouer. xxviii. iō ad m̄scōdiam hortat̄ vnūquēq; **P**e. rauenenf. in s̄mo. da paup̄i micā vt accipias tortā. da paup̄i tu vt dēs tibi. qz qd̄ dederi paup̄i tu habeb. et qd̄ a te n̄ accipit paup̄ hēbit alē. **E**t idē **P**etr⁹ declarat qd̄ de⁹ retribuit elemosynā cū fenore. de⁹ ad vsurā accipit vnū p̄ centū et tamen hoīes nolūt cū eo h̄re s̄ctū. **Q**uare. qz forte solliciti sūt d̄ cautiōe. **N**ōne exigue hō chartule obligatiōe cōstringit̄ de⁹ tot et tantū voluminib⁹ canit et debitor n̄ tenet. existimo qd̄ se s̄p̄m restituet exigētī. qz nō p̄t ille mētiri. **I**dez em̄ ip̄e est executor et debitor. nec erit in reddēdo durus. qz largitor est p̄fusus. **S**cōm p̄miūm est remissio iniq̄tatū. iux̄ illud p̄uerb. xvj. **I**usticia et m̄scōdia redimūt iniq̄tas. **E**t **E**ccl̄. iij. **Q**uia sicut aqua extinguit ignē ita pctm̄ extinguit elemosyna. iō hortat̄ **D**aniel nabuch. **P**ctā inq̄t tua elemosynis redie **D**an. iij. q̄a elemosyne sunt p̄ciū redēptiōis aīe quā vendit pctōz ere pctōz. sicut declarat **A**ug. sup̄ illo x̄bo. p̄clū redēptiōis aīe sue. ps̄. xlviij. **I**lli inq̄t p̄ciū h̄nt aīe sue q̄ nō cessant elemosynas facere. **E**t hec est mēsura p̄ferta. i. plena. **T**ertiu⁹ est liberatio penalitātū. **N**ā pp̄t m̄scōdiam quā q̄s facit paup̄i de⁹ miseret̄ sibi a penīs et nis eū liberādo. qz sup̄ illo x̄bo ps̄. xl. **B**eat⁹ q̄ intelligit sup̄ egenū et paup̄em i die mala tēdi. **P**e. raueni. **I**n die mala de⁹ illi liberator assistet q̄ paup̄em a malis liberauit. nā sine causa pctm̄ accusat̄ qd̄ paup̄ excusat imo accusari nō poterit quē satietas paup̄is excusauit diem x̄o malū videbit q̄ diē iudicij sine aduocatiōe paup̄is intrabit. **B**eniq; q̄ audiuit egenū rogantē audit toto orbe terrarū eccliam sic rogantē. de⁹ cōseruet eū et viuificet eū. **C**ōseruat eū ne tradat̄ ad penā viuificat vt resurgat ad vitā. da ḡ paup̄i panē. da potū. da vestimētū. da tectū. si debitorē nō iudicē vis h̄re deū. hec ille. et hec est mensura agitata. **Q**uartū p̄miūz est donatio celestiu⁹ voluptatū. **C**ōgruū est em̄

vt q̄b̄ paupes voluptatib⁹ suis refecerūt qz et ibi voluptatib⁹ celestib⁹ reficiant̄ et q̄b̄ eis necessaria negauerūt qz ibi apud inferos torquetur. iuxta illud qd̄ dixit **P**e. raueni. in s̄mo. loquēs d̄ diuite epulone et lazaro. **O**b h̄ inq̄t dies ille torquetur apud inferos. qz lazarus nō fecerat sibi amicū. qd̄ ḡ sunt paupes q̄bus dam⁹ nisi lazari n̄ri p̄ q̄s de terra ad celū miḡmus. **E**cce paup̄ cui das nō h̄z qd̄ tribuat. **S**z cū p̄ te deū orat. q̄si ad deū clamat. **D**ñe mutuum accipi ab hoīe fideiube p̄ me. iō et si non tenes paup̄em redditorē idoneū. t̄m habes fideiussorē. q. d. **Q**ui restituet tibi datū cētuplū. et hec est mēsura sup̄fluens quā dabit in sinū nostrū. qd̄ nobis p̄stare dignet̄.

Dñica q̄nta p̄ festū s̄ctē trinitati. **S**er. s.

O **R**nes vnani

mes i orōne estote cōpatiētes fraternitati amatores misericordes modesti. hūiles. nō reddētes malū p̄ malo. vt maledictū p̄ maledicto. s̄ ecōtrario b̄ndictēs qz ad h̄ vocati estis vt b̄ndictiōem hereditate possideatis ita h̄. j. **P**e. iij. **A**mb. i. exameron dicit. **A**pes q̄n̄ p̄sciunt celi tēperiem p̄futurā cū agmine p̄cedūt ad opa de alueario sup̄ flores et prata et alie flores agregāt pedibus. alie aquā ore portant. et interdū ita se aggrauāt qd̄ nō p̄t ex grauedine ad aluearia reuolare. veniunt ḡ alie apes et sic onustas exonerāt et cum eis ad alueare q̄si p̄gandētes studēt cōuolare. **M**oralit̄. p̄ apes in p̄posito significāt immūdi pctōres. iux̄ illud **E**saie. vij. **S**ibilabit d̄ns api. i. immūdū pctōrē p̄ inspirationē ad se vocat. **I**sti igit̄ cū magno agmine. qz stultoz infinitus est numer⁹. **E**ccl̄. j. p̄cedūt ad opa mala vicz ad flores voluptatū et prata vanitatū. **S**icut illi q̄ dicūt **S**ap. ij. **V**enite fruamur bonis et vtamur creatura tanq̄ in iuuetute celeriter bono vīno vnguētis nos impleam⁹. et nō p̄treat nos flos campi. i. amenitas tpis. corone mus nos rosas anteq̄ marcescāt. nullū pratu sit qd̄ nō p̄trāseat luxuria n̄ra. vbi qz relinquamus signa leticie. qm̄ hec est ps̄ nostra. et sic tantū se aggrauāt voluptatib⁹ et dulcedinib⁹ peccatorum qd̄ dicere p̄t cum ps̄. xxxvij. **S**icut onus graue grauate sunt sup̄ me. **E**t taliq; grauedine impediti et tardati nequeunt ad aluearia sancte ecclesie aut regni celestis reuolare. qz s̄m ps̄. lxxvij. **H**omo est spiritus vadēs scz in pctm̄ et nō rediens de p̄ se a pctō. **E**t idō alie apes. i. hoīes humiles. de q̄bus dicit vnicuiq; seorsuz ip̄e sapiēs. **E**ccl̄. xj. **B**reuis i volatilibus ap̄is. i. humilis. inter sup̄bos d̄nt cōpati eoz aggrauationib⁹ et eis venire in adiutorium eoz qz orōnibus suis exonerādo. iux̄ illud apl̄i ad **C**or. vj. **A**lter alteri⁹ onera portet.